

Un închinător la idoli și idoli lui

Un băiețuș, care trăia în casa unui păgân, a spus într-o zi omului acestuia: „Este doar un singur Dumnezeu, care a creat totul. El ne dă ploaie și soare. El știe tot ce facem, și El ne aude, când ne rugăm. El vrea să ne salveze, altfel mergem spre pierzarea veșnică. Dar icoanele, pe care le adori tu, nu pot să vadă nici să audă; cum pot să te ocrotească? Vorbește odată cu mesagerul lui Dumnezeu.” El se referea la misionar. Dar păgânul n-a dat atenție vorbelor băiatului.

Nu după mult timp păgânul trebuia să facă o călătorie și băiețușul rămas singur în casă a folosit prilejul, să distrugă toți idoli. Numai pe cel mai mare dintre ei l-a lăsat nedistrus, apoi a luat bățul cu care a lovit restul idolilor și l-a pus în brațele idolului rămas.

Când s-a întors păgânul, s-a supărat foarte tare și a strigat: „Cine a făcut aceasta?” Băiețușul a răspuns: „N-ar fi posibil, ca idolul cel mare să fi lovit pe frații lui mai mici?” – „Absurditate”, replică omul: „Nu vorbi prostii, tu știi doar, că el nu poate de la sine să ridice măcar un braț.” Tu ești acela, tu pierde-vară, și ca răsplată, am să-ți dau o bătaie bună cu acest băț.” „Dar”, spune curajosul băiat, „înainte de a mă bate, spune-mi te rog, cum poți să-ți pui încrederea într-un idol așa de slab, care se lasă distrus de un copil? Cum poate să te păzească, dacă nici măcar nu se poate apăra pe sine?”

Păgânul ezită. A fost atins de acest gând cu totul nou pentru el. Fără a sta mult pe gânduri a dat o lovitură puternică idolului rămas. După aceea s-a dus la misionar și l-a rugat să-i dea o învățătură dreaptă despre singurul și adevăratul Dumnezeu.